

एतेष्वधिष्ठानेषु किं मुख्यतममित्यपेक्षायामाह अर्चादिष्विति यदायत्रश्रद्धातदातत्रनत्वधिष्ठाने मुख्यामुख्यत्वम् कुतः यतः सर्वभूतेष्वत्मनि च सर्वा
त्माऽहमवस्थित इति ॥ ४८ ॥ उभयतः इहामुत्र च ॥ ४९ ॥ समर्थं प्रत्याह मदर्चामिति त्रिभिः पुष्पोद्यानानि च कारयेत् पूजायात्रोत्सवाश्रितान्
पूजाप्रत्यहं यात्राविशिष्टे पर्वणि बहुजनसमागमः उत्सवः वसंतादि महोत्सवः तदाश्रितान् क्षेत्रादीन् दत्वा ॥ ५० ॥ पूजायात्रोत्सवाश्रितान् इत्यस्य
विवरणम् पूजादीनामिति प्रवाहार्थं संततानुवृत्त्यर्थम् मत्सार्ष्टितां मत्समानैश्वर्यम् ॥ ५१ ॥ प्रतिष्ठादीनां व्यस्तसमस्तानां फलमाह प्रतिष्ठयेति म

अर्चादिषु यदायत्रश्रद्धामांतत्र चार्चयेत् ॥ सर्वभूतेष्वत्मनि च सर्वात्माऽहमवस्थितः ॥ ४८ ॥ एवं क्रियायो
गपथैः पुमान्वैदिकतां त्रिकैः ॥ अर्चन्नुभयतः सिद्धिं मत्तो विंदत्यभीप्सिताम् ॥ ४९ ॥ मदर्चां संप्रतिष्ठाप्य मंदि
रं कारयेद्दृढम् ॥ पुष्पोद्यानानिरम्याणि पूजायात्रोत्सवाश्रितान् ॥ ५० ॥ पूजादीनां प्रवाहार्थं महापर्वस्वथा
न्वहम् ॥ क्षेत्रापणपुरग्रामान् दत्वा मत्सार्ष्टितामियात् ॥ ५१ ॥ प्रतिष्ठया सार्वभौमं दानेन भुवनत्रयम् ॥
पूजादिना ब्रह्मलोकं त्रिभिर्मत्साम्यतामियात् ॥ ५२ ॥ मामेव नैरपेक्ष्येण भक्तियोगेन विंदति ॥ भक्तियोगं स
लभते एवं यः पूजयेत माम् ॥ ५३ ॥ यः स्वदत्तां परैर्दत्तां हरेत सुरविप्रयोः ॥ वृत्तिं स जायते विड्भुक् वर्षाणामयु
तायुतम् ॥ ५४ ॥ कर्तुं श्वसारथेर्हं तोरनुमोदितुरेव च ॥ कर्मणां भागिनः प्रेत्य भूयो भूयसि तत्फलम् ॥ ५५ ॥
इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

त्साम्यतां मया साम्यमित्यर्थः ॥ ५२ ॥ सकामं प्रत्युक्तमहैतुकभक्तं प्रत्याह मामेवेति अहैतुकः भक्तियोग एव कथं भवति तत्राह भक्तियोगमिति ॥ ५३ ॥
दातुः फलमुक्तमपहर्तारं निंदति य इति विड्भुक् विष्ठाभोजीकृमिः ॥ ५४ ॥ कर्तुर्यत्फलं तदेवान्येषामपीत्याह कर्तुरिति सारथेः सहकारिणो हेतोः प्र
योजकस्य अनुमोदितुश्च प्रेत्यैतत्फलमित्यन्वयः कुतः यतः कर्मणामेते भागिनः भागार्हाः तत्रापि विशेषमाह भूयसि कर्मणिसारथ्यादौ च भूयोऽधि
कं फलमिति पयःपत्रादिमात्रेण पूजितो यः परंपदं प्रागेव दिशति प्रीतः सकृष्णः शरणं मम ॥ ५५ ॥ इत्येकादशोटीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥